

6. Auch mit praep. nach Art eines verb.: वाज्ञो अग्निं प्र दावने 5, 63, 3. अग्निं वा गोतमा गिरानूषत् प्र दावने । इन्द्रं वाज्ञाय घृष्ये 4, 32, 9.

2. दावन् (wie eben) adj. am Ende eines comp. *gebend, spendend* P. 3, 2, 74; s. अश्वं, आयुर्दावन्, अश्विष्ठं, धनं, वाजं, शतं, सक्त्वं, सुं u. s. w. f. दावरी in गो.

दावर्ष (दाव + ष) m. *Waldbrandwächter* VS. 30, 16.

दावसु (viell. दाव + सु) m. N. pr. eines Āṅgīrasa PANĀY. Br. 15, 3, 12, 14.

निधन n. N. eines Sāman ebend. Ind. St. 3, 219.

दावामि (दाव + अग्नि) m. *Feuer das von einem Waldbrand stammt* Pār. Gṛh. 3, 7. *das Feuer in einem brennenden Walde* ÇABDAR. im ÇKDr. Hip. 4, 39. MBh. 4, 396. HARIV. 8726. R. 2, 97, 6. PRAB. 28, 9. BṛĀG. P. 2, 7, 29. ऋषिं 4, 7, 35. शोकं 8, 16. — Vgl. द्वायि.

दावानल (दाव + अन्ल) m. *das Feuer eines brennenden Waldes* ÇABDAR. im ÇKDr. PANĀT. 142, 6. KATHĀS. 26, 69.

दाविक (von देविका) adj. P. 7, 3, 1. *vom Flusse Dev. herkommend u. s. w.*: उदकं Sch. AK. 1, 2, 3, 35.

दाविककूल adj. von देविकाकूल P. 7, 3, 1, Sch.

1. दाप्, दैशति Dhātup. 21, 18. दैशतम् nom. pl. partic., दैशत्, द-दैश, ददाशिमं, ददाशिसु; दैशति, शत; die übrigen Zeiten fehlen. Vereinzelt kommen दैशति und दैशति vor. Dieses Zeitwort ist nur in der ältesten Zeit gebraucht und fehlt schon im AV.; sein Vorkommen im ÇAT. Br. ist nur durch die Etymologie veranlasst. 1) einem Gott (dat.) mit Etwas (instr.) dienen, verehren, huldigen: यस्तुभ्यं दाशाद्यो वा ते शि-क्षात् RV. 1, 68, 6 (3). 86, 6. यस्ते यज्ञेन समिधा य उक्थैर्केभिर्दैशत् 6, 3, 5. यस्ते ददाशति समिधा 3, 10, 3. 1, 136, 2. 5, 37, 5. यो वां कृविष्मन्मनसा ददाश 1, 187, 6. 76, 1. कथा दैशमाग्ये 4, 3, 1. यस्तुभ्यं दाशान्न तमं कौ अश्व-वत् 2, 23, 4. को वां दाशतसुमतेर्चिदस्यै 1, 158, 2. तुभ्यं दाशतः स्याम 7, 14, 3. 17, 7. — 4, 2, 9. 10, 4. 7, 20, 8. 8, 19, 5. ददाशुषे (दाशंसु und दाशिवंसु s. bes.) dat. partic. perf. 1, 166, 3. 2, 8, 2. 5, 33, 6. यस्ते दैशति नमोऽक्तिभिः 8, 4, 6. अग्ये दाशवसे 1, 127, 4. Auch mit dem acc.: समिधा यो निशितौ दाशददितम् 8, 19, 14. कथा दैशमं नमसा सुदानून् 5, 41, 16. — 2) verehrend Etwas (acc.) darbringen NAIGH. 3, 30. यो वां दाशाङ्गविष्कृतिम् RV. 1, 93, 3. स्व आ यस्तुभ्यं दम् आ विभाति नमो वा दाशाङ्गशतो अन्नु धून् 71, 6. — 3) gewähren, verleihen Dhātup. सो अग्रतोनि मनवे पुत्रणीन्द्रो दा-शदाशुषे कृत्ति वृत्रम् RV. 2, 19, 4. यस्मै त्वं सुद्विषो ददाशो अनागास्त्वम-दिते 1, 94, 15. 10, 138, 5. — 4) दैशति verletzen, beschädigen Dhātup. 27, 32. — caus. darbringen: स वा एतेभ्यस्तत्पुरो ऽदाशपत् तस्मात्पुरो-डाशः ÇAT. Br. 1, 6, 2, 5.

— अति Jmd Etwas zukommen lassen, Jmd mit Etwas beschenken; mit dopp. acc. oder mit acc. der Person und instr. der Sache: मधैर्मघो-नो अतिं प्रूर दाशति RV. 8, 24, 2. स हि विश्वाति पार्थिवा र्षिं दैशन्म-हिलना 6, 16, 20.

— वि zurückweisen, verläugnen: ये ते क्वेभिर्वि पणोरदाशन् welche dir mit Anrufungen huldigten (अदाशन्), die verläugneten (वि - अदा-शन्) die Paṇi RV. 7, 19, 9.

2. दाप् (= 1. दाप्) s. ह्दाप्.

1. दार्श (von दाप्) m. *Verehrung, Ehrfurcht*: नमस्यत उपवोचत् भृगो-मृशतो दाशा भृगवः RV. 1, 127, 7. — Vgl. पुरोडाश.

III. Theil.

2. दैश VS. दार्श und दैश UNĀDIS. 3, 41. m. Fischer (UĠĠVAL. Schol. zu AK. 1, 2, 3, 15), Führmann, Seemann VS. 30, 16. MBh. 1, 297. 4012.

4014. दाशानो भुजगेन नद्याः क्षेतोऽवेन च । वायुना चानुकूलेन तूर्णं पा-रमवाप्नुवन् ॥ 5875. ऋत्वात्संमोक्षमापन्नो नावि दाशो यथा तथा 14, 1395. HARIV. 3234. 5235. KATHĀS. 25, 53. 55. एष नौपायिनामुक्तो व्यवहारस्य निर्णयः । दाशापराधस्तोये दैविके नास्ति निग्रहः ॥ M. 8, 409. दाशी f. Fi-scherin UĠĠVAL. H. 848, Sch. Häufig auch दास geschrieben AK. 1, 2, 3, 15. H. 929. an. 2, 582. MRD. s. 3. यत्रावि किंचिदासानां विशीर्येतापराध-तः । तदासैरेव दातव्यं समागम्य स्वतो ऽशतः ॥ M. 8, 408. निषादे मार्गवं-सूते दासं नौकर्मज्ञीविनम् । कैवर्तमिति यं प्राङ्गुर्यावर्तनिवासिनः ॥ 10, 34 (die Calc. Ausg. an beiden Stellen दाश). Hip. 1, 2 (v. 1. ण). MBh. 13, 2664. R. 2, 84, 7. 16. 89, 17. 19. 22. COLEBR. Misc. Ess. II, 183. BṛĀG. P. 3, 22, 20. — Welche Bed. hat aber das Wort in der folg. Stelle: दशैरेकादश दा-शा दशार्कः MBh. 3, 10667?

3. दश m. = दास *Slave, Diener* RĀMĀN. zu AK. 2, 10, 17. viell. auch P. 3, 4, 73.

दाशक viell. Fischer in दाशकपुत्र P. 6, 2, 132, Sch.

दाश्यामिकं adj. f. ई von दशन् + ग्राम gaṇa कुमुदादि 2. zu P. 4, 2, 80. दैश्यामिक, f. आ und ई gaṇa काश्यादि zu P. 4, 2, 116. — Vgl. दश्यामिक.

दाशत् f. *Zehnzahl*: अविध्यदाशता वापिः MBh. 6, 2700. Ohne Zweifel fehlerhaft für दशता.

दाशतय (von दशतय) adj. f. ई *dem zehntheligen Texte des Rgveda angehörig*: अद्याय Nidānas. 2, 11 in Ind. St. 1, 45. न दाशतयेकपदा का-चिदस्ति RV. Prāt. 17, 25. f. pl. so v. a. दशतयो (s. u. दशतय): अष्टा दा-शतयोष्वचाम् 30, 16, 54 (REGNIER: दश). ÇĀṆKH. Ça. 12, 2, 16. 22. du. ÇĀṆKH. Br. 8, 7.

दाशनन्दिनी (दाश + नन्) f. *die Fischertochter, Bein. der Mutter* Vjāsa's WILS. दासं ÇABDAR. im ÇKDr.

दाशपुर 1) adj. aus Daçapura kommend. — 2) n. *eine dem Cyperus rotundus Lin. verwandte Grasart* Svāmin zu AK. 2, 4, 4, 19. ÇKDr.; auch दाशपूर COLEBR. und LOIS. zu AK. — Vgl. दशपुर, दशपूर.

दाशफली (wohl von दशन् + फल) f. P. 4, 1, 64, Sch.

दाशमेय v. l. für दासमेय VARĀH. BRH. S. 14, 28.

दाशरथ 1) adj. dem Daçaratha gehörig, ihm eigen, von ihm kom-mend u. s. w.: मरुन्दाशरथः (hier viell. für zehn Wagen Raum bietend) पन्थाः MBh. 12, 242. गृह HARIV. 4167. वाक्यं BHĀṬṬ. 2, 53. — 2) m. pa-tron. des Rāma ÇABDAR. im ÇKDr. R. 5, 80, 23 (UĠĠVAL. zu UNĀDIS. 2, 2); vgl. दाशरथि.

दाशरथि (von दशरथ) m. patron. des Rāma TRIK. 2, 8, 3. H. 703. MBh. 1, 226. 13, 3690. R. 1, 3, 11. 66, 27. 74, 23. 2, 45, 11. 3, 8, 14. RAGH. 10, 45. 12, 45. BṛĀG. P. 1, 12, 19. des Lakshmana (jüngeren Bruders des Rāma) TRIK. 3, 3, 137. दाशरथो du. Rāma und Lakshmana R. 6, 19, 67. RAGH. 12, 76. 14, 1. — patron. des Katuraṅga HARIV. 1697. Bei den Ġaina N. des 8ten schwarzen Vāsudeva H. 697.

दाशरार्थ (von दशन् + रार्थ) n. *der Kampf mit den zehn Königen* (eine berühmte Schlacht des Sudās) RV. 7, 33, 2. 5. 83, 3. AV. 20, 128, 12.

दैशरात्रिक adj. von दशरात्र ÇAT. Br. 12, 1, 2, 2. 18. KĪTJ. Ça. 23, 1, 5. ÇĀṆKH. Ça. 10, 2, 1.